

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Modi LX Sacrae Orationis variè Formandæ

Kojałowicz, Kazimierz Wijuk

Antverpiae, 1668

Modus LIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69292](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69292)

MODUS LIII.

Formari solet Propositio in terminis ita oppositis ut primo aspectu repugnantia, aut contraria proponi videantur, quæ deinde explanata & probata totam constituent orationem, E. g. Dominica Septuag. ad illa verba. *Quid statis otiosi?* proponi posset, Dari negotia otiosa, & otia negotiosa Dominica VI. Epiphan. de grano sinapis. Cælum esse maximum & minimum vel amarulentum & dulce. Dominica XX. à Pent. nisi signa videritis Oculos verissimos esse testes, & falsissimos veri enim sunt in humanis, falsi in Divinis rebus.

P R A X I S.

Dominica IV. Quadragesimæ

Colligite fragmenta. Joan, 6.

Accessus & Propositio Nemo est, qui non merito miretur, hanc tam mirabilem panum multiplicationem, quæ non modò satiavit, quinque panibus, totidem millia hominum: verum etiam insuper 12. Cophinos fragmentis implevit de quibus Christus *colligite fragmenta.* Huic miraculo par sed usu minus D. August. agnoscit pasci tot seculis, de paucis granis totum orbem. Simile & aliud notare, possumus quod est, dari majus quæ cum libera

liberaliffimè multa dent, dando rem, augeant. & dari alias manus, quæ cum studiosiffimè bona congregent, illa dissipant. De utraque manu loquemur.

Confirmatio, per explicationem, quæ manus dando habeat, & quæ colligendo dissipet.

Manus quæ impendendo liberaliter retinet ac auget, est manus eleemosinaria Eccl. 17. *Eleemofina viri, quasi signaculum cum ipso, & gratiam hominis, quasi pupillam conseruabit.* Non perit quod in Eleemosinas datur, sed à Deo mirâ conseruatur diligentia, quasi pupilla; nec alio transisse videri debet, sed est cum homine, quasi signaculum illius hominis, aut ut alii *quasi sigillum* ex quo noscatur homo talis à Deo aut denique ut rursus alii habent, *quasi sacculus cum ipso*, in quo utique optimè res seruantur. Scitum de Tiberio Christiano Imperatore, qui sollicitæ de continuis eleemosinis uxori solitus erat respondere. *Deus providebit*, quemadmodum scilicet ille, aurea cruce insignitum, sub marmore invenerit thesaurum, cui inscripta fuisse illa verba. *In paupere aurum, in corde secretum, in Deo vitam tuam credito.* Lego apud Neot. in Joan. Causa propter quam multiplicati sunt hodie panes, & quamvis distributi superfuerunt, princeps est, manus divinæ attactus de qua Hier. in cap. 14. Matth. *frangente Domino, seminarium fit ciborum.* Hac manu sacrantur omnia, quæ in eleemosinam dantur. Vir enim eleemosinarius, vir Deo plenus est, adeoque manu Dei utens, de

T

qua

qua psaltes 144. *Aperis manum tuam, & imple omne animal benedictione* D. August. Serm. 231. de tempore, ut id evincat, hac ratione à contrario utitur. *Qui tales sunt, (id est parci,) pauperi eleemosinam petenti dicunt, vade, vade in ante, & dabit tibi Deus & utiq; dum ambulaverit, homo ei daturus est. Quid est ergo quod dicit, vade in ante & dabit tibi Deus, nisi vade ad illum hominem, qui habet Deum, quia daturus est Deus.* En ut quod homo dare videtur, dat Deus! unde data illa de manu Dei provenientia, conservari ac augeri convenientissimum. Sed ne hæc mystica cuiquam videantur, audiat editum. Proverb. 3. *Honora Dominum de tua substantia, & implebuntur horrea tua saturitate, & vino, torcularia tua redundabunt.* Audiat Nazian. orat. de Basil. dicentem, *Eleemosinam esse pietatis promptuarium, commune locupletum, erarium.* Locupletum dicit, & non pauperum, ut norint non solum pauperes, unde sperare possint opes: sed & divites, ubi servare illas valeant. *Date, & dabitur vobis* dicit Christus, quod nobili exemplo confirmatum, (narrat speculum Exem.) in monasterio virorum religiosorum quos abundè alebat pietas opulentorum, dum illi quoque succurrerent necessitatibus aliorum pauperum. Accidit igitur ut non nemo Abbatum, natura & vitio parcior, consueram pauperum portionem subtraheret. Minui indè, reditus conventus, atque ad summam egestatem redigi: dum pauper ignotus portæ accedens, eleemosinam olim consuetam peteret. Cui respondens portæ custos. *Alia, mi frater, nunc status nostri conditio,*

dirio, quam ut aliquid concedere possimus. Nos quoq; nostra conficit egestas. Tum peregrinus, hujus verò rei quæ putas causa? ignotam sibi respondit religiosus. Igitur ego pandam, pergit peregrinus, & hæc est. Duo fratres hoc olim incoluere monasterium. Alteri nomen, *date*. Alteri, *dabitur vobis* illum vos, per vestram in pauperes tenacitatẽ claustro exclusistis, hic, Dei voluntate, abeuntem fratrem, secutus est. Revocate igitur *date*, & veniet *dabitur vobis*, quod mox mutatis parcitatis legibus, ille expertus est conventus, experieturq; quisquis Dei causã munificus esse voluerit.

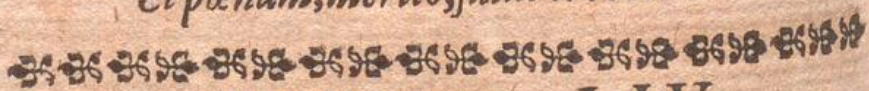
Manus, quæ studiosè bona congregando ea perdit-

Est manus, quæ bona iniquè contra Dei vetitum congregat, sive id fiat per avaritiam, sive per injustitiam. Primum & secundum diserte edisserit Psalm. 36. *Mutuabitur peccator, & non soluet: justus autem miseretur & tribuet.* De posteriore Job. 20. *Divitas quas devoravit evomet, & de ventre illius extrahet illas Deus.* Verè, avorum & injustorum, sepulchrum patens est guttur, de quibus Psalm. 61. *Dilexisti omnia verba precipitationis.* Hebræa legunt *Devorationis*, sed nec hoc sepulchro condemne malè parta quin illa extrahat Deus. *Leo rugiens, princeps impius, super pauperem* Job. 28. Quis hunc? aut quis huic similem Leonem non expauescat nihilominus, breve tempus est dum audiatur, quid Plal. 33. ait, *Devites eguerunt. Leones esurierunt.* Unde Idem Job rursus cap. 27. *Si comparaverit quasi terram argentum, & sicut lutum preparaverit vesti-*

menta, preparabit quidem; sed iustus vestietur illis, & argentum innocens dividet, edificavit sicut tinea domum suam. Benè sicut tinea, quæ domum suam perdit & corrodit, dum præparare videtur: quoq; & D. Nazian. annotans orat. 9. ad Julian. Ne ex aliorum egestate opes nostras comparare sustineamus: neque cum aliorum lacrymis misceamus, à quibus tanquam à rubigine tineaque consumentur, Osee 8. In araneorum telas, erit vitulus Samarie, quia ventum seminabunt, & turbinem metent: culmus stans non est in eo, germen non faciet farinam, quod & si ferent, alieni comedent eam. Mirum est, vitulum in araneorum telis herære posse, sed id Deus facit, dum insolentes, & de alieno pingues, in suis laboribus iniquis, supra quos ut aranæ eviscerantur, capit: ut fructum eorum non percipiant & cum multitudo vanasque spes, tanquam ventos seminaverint, ac turbinem & afflictionem pauperum mesuerint, lucrentur nihil, perdant speratum fructum, opes divitias Insuper.

In prolem dilata ruunt perjuria (& cætera scelera) Patris.

Et pœnam, merito, filius ore bibit. Claud.

MODUS LIV.

PErcepto sensu thematis inquiritur, qui sint sensus hominum vero illi sensui Divino contrarii, aut disparati: aut denique quacunque ratione oppositi. Collectis deinde his sensibus, verba in super aut sententiæ, oppositæ sensui scripturæ, tanquam ab